

Editorial

Els mateixos historiadors ens fem càrrec, gairebé sempre, de justificar i excel·lir les orientacions més actuals de la nostra recerca sobre la història moderna. Tot allò que hom escriu casa amb l'adjectiu de flamant i sembla que poques coses resten ja al tinter. Passa, però, que aquesta servitud respecte de la novetat ho és tot, menys incoherent. Un bon recull d'articles, un dossier elaborat, suposa molt sovint la manifestació de trajectòries originals i inèdites que ajuden a refer i reinterpretar unes nocions correlativament establertes, d'acord, però erosionades alhora per l'escassa vigència d'idees que, amb la proliferació bibliogràfica, queden relegades pregonament a llocs comuns. Les revistes especialitzades han tingut un paper innegable en tota aquesta dinàmica i se n'han beneficiat i ressentit de manera simultània. Només aquelles publicacions que han pogut gaudir d'una continuïtat han pogut constituir-se en reflex dels canvis en els corrents historiogràfics, però també en espais discursius suggeridors de noves orientacions.

Els dos dossiers que conté enguany la nostra revista poden ser —el lector ho haurà de jutjar— de bona convicció per a aquestes paraules. El primer, sota el títol *Inquisició i confessionalització*, dóna peu a la presentació d'un estat de la qüestió dels horitzons que s'albiren per a un tema clàssic, però contemplat des d'inusuals perspectives. Les contribucions són diverses en autors i autores, en corrents historiogràfics i en perspectives poc tractades d'un dels grans assumptes del modernisme hispànic. El segon dossier, organitzat al voltant del tema *Pensament polític de la Corona d'Aragó a l'època dels Àustria*, també incorpora originals aproximacions a un camp d'estudis que, en els últims anys, ha guanyat un espai important en les primeres línies del debat historiogràfic. Tant de bo que aquests articles siguin un bon exemple, i un exemple realista, de les futures línies de recerca sobre ambdues temàtiques. Fent servir un neologisme de moda, de la lectura dels articles coordinats per Ricardo García Cárcel i Antoni Simon i Tarrés confiem que s'obtingui un programa de treball que pugui implementar-se amb èxit, un cop salvada aquella ficció de les hipòtesis, els mètodes, els models i la seva translació acrítica als diversos àmbits pluridisciplinaris, i gens donats al pleonasma, de la història genuïna de les nostres societats.

Unes paraules finals sobre la nova revista i la seva nova presentació. Bàsicament, allò que trobarà el lector és un nou format d'impremta, producte de l'encàrrec de

totes les tasques editorials al Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona. Darrera d'aquest número, però, hi són tots els continguts i tota la història de la revista d'història moderna MANUSCRITS. Sense idees i discussió no existiria la possibilitat de fer la història. I hem de dir que n'hi ha hagut a manta durant aquests setze números de MANUSCRITS. REVISTA D'HISTÒRIA MODERNA, i creiem trobar-nos davant d'un filó inexhaurible. La trajectòria acadèmica i professional dels membres que col·laboraven més directament en les tasques de preparació editorial ha estat sotmesa a l'embat del temps, però la nòmina de col·laboradors continua representant una pluralitat que ha caracteritzat sempre la nostra revista, encara que ara lluny de la d'aquells *joves turcs*, dels estudiants dels inicis.

No voldríem, per això, acabar aquest editorial sense fer presents el reconeixement i el respecte degut als companys que han treballat aquest producte editorial i artesà durant els últims anys. En un món excessivament desdenyós envers els elogis —i malgrat que MANUSCRITS ha estat sempre una producció col·lectiva—, tenim agraïments concrets per a aquells que han coordinat ininterrompudament la revista i la sèrie de monografies durant els últims anys. Al seu costat, nogensmenys, també un record per a les persones que han confiat en el nostre quefer diari i, especialment, per a la Sra. M. Teresa Casares, que ja no ens acompanya en aquesta nova aventura, però que va fer-nos partícips dels seus neguits culturals bo i col·laborant en la marxa editorial de la nostra revista amb el seu desprès mecenatge. Aquest número està dedicat a la seva memòria.